

12, - 6

vgl. JLG 954^e

diese Anz. = 00 9e

00 3 2

JO. SCHILTERI
MANTISSA

A D

Commentat. de Natura Success. Feud.

2. F. 50.

Typis, JOHANNIS FRIDERICI SPOOR,
ANN. M DC XCIX.

LIBRARY OF THE
UNIVERSITY OF
SACSEN-ANHALT

(3.)

CUPIDÆ LEGUM JUVENTUTI

S. P. D.

JO. SCHILTER.

Uum superioribus annis, circa successionem in Electoratu Palatino, extinctâ Lineâ Simmerensi, controversia mota inter Serenissimas domos Palatinas Neoburgicam & Veldentinam, egoque de ea animi mei sententiam dicere à Sereniss. Principe Veldentino jussus fuerim, non potui autoritatem tam illustrem defugere, præsertim quum & privatis de jure respondere teneamur. Sed ita me eo in negotio gessi, ut non velut causidicus alterutrius partis causam perorarem, sed methodo docendi uterer, & fontes genui-

A

2

nos,

nos, ex quibus lis decidenda veniret, recluderem, neque quenquam sententiâ meâ offenderem, cæteroquin libertate Academicâ sêcurus. Unde factum, quod nullius persona pro adversario mihi proposita, ne cujusquam Nomini præjudicium fieret; fundamenta vel momenta porrò causæ, prout ab ejus patronis tunc exprimebantur, bonâ fide oportuit referri. Interea temporis Serenissimi Litigantes coram Augustissimo Imperatore Romanorum scriptis pugnarunt usque ad Capitulationem Serenissimi Regis Romanorum, cui decisio hujus litis inserta apparet. Contra eam protestatus quidem Princeps Veldentinus, ex causis tum proditis, sed cum piissimo illius obitu lis penitus sepulta fuit. Nunc post decem circiter annos Vir Clarissimus Jo. Wolfg. Textor, superioribus Nundinis Francofurtensibus confutare fuit aggressus Commentationem nostram ad 2. F. 50. de Natura Successionis feudalis: id quod quum his diebus perlegerem, visum mihi fuit, non opus esse

esse hac de re ferram contentionis trahe-
 re, quæ res plerumque sui prostitutionem
 aliorumque scandalum secum ferre solet.
 Sed imò sine responsione, ipsius Viri
 meamque commentationem orbis eru-
 diti iudicio submittere non vereor, de vi-
 ctoria non desperabundus. Sed est, Le-
 ctor Benevole, qui studiorum gratiâ no-
 biscum verfaris, quod Te petam. Solent
 sæpiissime causarum Patroni, causæ infer-
 vientes, à vero scopo abluere, colores
 obducere, & ita si non victoriam, saltem
 applausum populi sibi conciliare. Sunt
 itaque nonnulla hîc monenda, Tui qui-
 dem gratiâ, ac docendi, non ex libidine
 contradicendi aut pugnandi, qui mos,
 teste S. Paulo, Christianorum non est,
 sed nec Justitiæ Sacerdotum.

§. I.

ATque primò omnium observes, Lector aman-
 tissime, quòd uti in cujusvis disciplinæ totius,
 ita & in præcipuis earum partibus, *ἡ πρῶτη* non est
 negligenda: hoc est explicatio cujusque rei genii at-
 que naturæ, principiorum genuinorum ac specie-

A 3 rum

rum diversarum, ejus neglectus *ἀπαιδία* appellatur. Itaque tractaturus hanc quæstionem: An successio linealis ex textu aut ratione juris feudalis Longobardici sive Communis defendi possit? ne *ἀπαιδίας* rem agerem, ante omnia exponenda erat natura successionis feudalis, & ejus diversitas pro diversitate feudorum, quoad successionem præsertim. Quum igitur Feuda alia sint juris Longobardici, alia & diversa, juris Francici: illa, ubi successio juris communis, secundum graduum prærogativam, obtinet: hæc, in quibus successio specialis secundum jus primogenituræ & linearum, de una linea ad alteram ordine devolvitur: Jam facile patet, de una specie ad alteram argui non posse. Porro in Jure Longobardico, quod Jus feudale commune vocant, tractari feuda juris Longobardici & de successione communi, opidò patet. At Electoratus Imperii feuda fuisse juris Longobardici, ex eo constat, quod Jus feudale Teutonicum æquè ac Longobardicum Jus primogenituræ & successionem linealem ignoravit usque ad Carolum IV. Imp. qui per Auream Bullam primus jus primogenituræ in Electoratuum successionem introduxit, & ex feudis juris Longobardici feuda Juris Francici fecit; utrum verò ex toto, an ex parte, altera visio est.

§. II.

Dixi linealem successionem sive quæ est juris Francici, Jure Longobardico ignorari. Sed hîc non offendat, B. L. quod in hoc textu 2. F. 50. *Linea* mentio fit. Neque enim verum est, Linealem successionem esse, ubicunque successor alios lineæ suæ non parti-

participes excludit: aliàs enim sequeretur, etiam in allodiali successione & in universum omni, linealem successione locum invenire, quod absurdum ita demonstro:

Ubicunque successor alios, lineæ suæ non participes, excludit, ibi est linealis successio, In omni divisione prædiorum sive feudali sive allodiali, inter plures fratres facta, successor filius unius, excludit cæterorum fratrum lineas, lineæ suæ non participes.

E. in omni divisione prædiorum etiam allodiali inter plures fratres facta, linealis successio locum invenit. Et consequenter unica est successio in tali casu, linealis, nulla juris communis.

Conclusio est falsa manifestò, Minor certè vera est; igitur necesse est, ut Major sit falsa. Scilicet, potest quis linealem successione ita fingere, & statum causæ pervertere, se de tali vocis acceptione non est quæstio, verùm de ea, quæ opponitur successioni communi, & quâ primi fratris linea excludit reliquas, ita tamen, ut eâ extinctâ reliquæ non æqualiter, ut in hoc textu, sed ordine una post alteram succedat. De hac specie quæstio est, sed textus nihil de ea continet, sed generaliter duntaxat facit lineæ mentionem, quatenus ea etiam in communi & Longobardica successione locum invenit.

§. III.

Porrò & hoc caveas, L. B. ne morem causidicorum sequaris, qui quoties ad merita causarum responsio deficit, recurrunt ad *πίστευα*, aut fingunt,
contra

contra quod disputent. Enimverò in textu nostro tria sunt asserta, primum de descendantibus ejus, cui in divisione fraterna obtigerat fundus, de quo quaeritur: alterum de ultimi descendantis sine prole mortui fratribus; tertium de agnatis remotioribus. An primum assertum in controversia fuerit, parum aut nihil ad rem nostram facit. Potuisset quidem in facto fieri, ut lis fortè à patruo ex proximitate gradus mota fuerit, sed non affingenda hìc est hypothesis, quasi de sola descendantium successione actum velim, quam magno nisu impugnes. Hoc enim utique est in confesso, quod ex regula successionis communis descendentes primi possessoris primò excludunt collaterales. Deinde illis extinctis, morte ultimi possessoris ἀτέκνης, inter collaterales mortui fratres excludunt remotiores agnatos, soli & omnes simul, quia gradu proximiores: post quos demum succedunt isti. Certè nulla hìc linearum successio, etsi descendentes lineam constituent, non tam linea per se causa est successionis, sed gradus in illa linea. Cujus ignoratio affectata est τὸ πρῶτον ψαδὸ totius hujus disputationis. Itaque si sive ex principiis sive ex textu hoc Juris Longobardici decidenda fuisset causa Palatina, certè pro domo Veldentina contra Neoburgicam decidendam fuisse, oppidò manifestum est tum ex ipso textu, quod confitetur pars dissentiens: tum ex ratione, quæ in proximitate gradus consistit, nullâ linearum in successione ratione habitâ, nisi descendantium, nullâ collateralium. Neque credo, Tibi, L. B. satisfacerem, si tibi persuadere vellem, id quidem ex textu ipso ita verum esse, sed ex ratione

textus

textus contrarium poſſe argui. Quæ enim hæc eſſet diſtinctio? & quis effectus cauſæ? quæ qualis eſt, talem oportet etiam effectum eſſe, ſecundum veram & non ſimulatam philoſophiam. Neque quicquam apud Te proficerem, ſi porrò diſtinguerem inter rationem decidendi univerſalem & ſpecialem. Certè *ἀπαιδελοίαν* committerem, ſi ex ratione decidendi univerſali caſum in textu propoſitum deciſum dicerem, eandemque tamen in concluſionem contrariam vellem retorqueri. Quæ quæſo fuerint argutiæ: de Jure Longobardico Agnati non ſuccedunt ſecundum lineas, ſed gradus, quia ſucceſſio hoc jure non devolvitur à linea ad lineam 2. F. 50. Ergo eodem jure poterit ſucceſſio devolvi à linea ad lineam. *ἀτοπον* & *ἀσύστατον* foret. Ratio quævis decidendi una eſt, eaque adæquata, id quod accurate docuit Antonius Maſſa, Galleſius, Lib. I. de exercitatione Jurisperitorum. Quamobrem apparet, nihil quicquam ſolidi ex hoc textu ejusque ratione non ſuperficialiter intellecta, poſſe pro ſucceſſione feudi quod eſt juris Francici, ſive lineari, probari.

§. IV.

Sed properamus ad alteram Viſionem de contextu Aureæ Bullæ, quâ in Electoratibus feudi Francici ſucceſſio, ſive jus primogenituræ fuit utique introductum, ſed quæſtio fuit inter Dd. utrum ex toto, an ex parte? Scilicet Imperator tres ſuccedentium diverſos ordines conſtituit; primus eſt Descendentium, iſque non tam primi acquirentis dudum defuncti, ſed potiùs ejus ſucceſſoris, filii primogeniti descendentibus hîc conſiderantur. Alter Fratrum: tertius Agnatorum.

B

torum.

torum. Hæc tripartita successio fundata quoque in Jure Romano. Sic enim Justinianus in Novella CXVIII. pr. *Omnis generis ab intestato successio tribus cognoscitur gradibus, h. e. adscendentium & descendentium, & ex latere, quæ in agnatos cognatosq; dividitur.* Sed quum moribus feudalibus adscendentes locum non inveniant, in Jure Longobardico dispositum 2. F. XI. *Filiis existentibus masculis vel ex filio nepotibus vel deinceps per masculinum sexum descendentibus, ceteri removentur agnati.* Sive fratres sive agnati remotiores. Quomodo porrò secundus ordo Fratrum & tertius Agnatorum discernatur, ab eisdem erit discendum. Ait Justinianus: *Si defunctus neque descendentes neque adscendentes reliquerit, primos ad hereditatem vocamus Fratres; si vero neque fratres neque filios fratrum defunctus reliquerit, omnes deinceps à latere cognatos ad hereditatem vocamus, secundum uniuscujusque gradus prærogativam, ut viciniore gradus ipsi reliquis præponantur.* Et in Auth. C. de legit. her. *Post fratres fratrumq; filios vocantur quicumque gradu sunt proximiores.*

Pariter de Jure Feudali communi d. l. *His verò deficientibus vocantur primò fratres cum fratrum præmortuorum filiis. Deinde agnati ulteriores.* Luculentius id docet Frider. II. Imp. *Lib. 3. Constit. tit. 24. c. 2. de successione feudali, ubi primò sunt descendentes in infinitum. Deinde fratres eorum filii. Et tertio in ulteriori gradu positi, scilicet nepotum filii ex fratribus, & qui quidem diverso à prioribus jure censentur. Nec immeritò, etsi enim Agnati quidem omnes sint descendentes primi acquirentis, non sunt tamen*

tamen primi succedentis, primogeniti descendentes: neque etiam ejusdem fratres aut filii. Sed horum quidem descendentes, respectu ultimi defuncti sunt & dicuntur in specie duntaxat Agnati collaterales, id quod præ cæteris animadvertit illustris Dn. de Eyben, *Elect. Feud. c. VII. §. 17. pag. 145. ff.* Conf. si vis & *Hattys. Analys. J. Feud. c. VII. p. 87.*

§. V.

His ita positis, quæstio de interpretatione Bullæ Aureæ orta fuit, utrum jus primogenituræ in totum h. e. per omnes tres ordines fuit introductum, an verò per priores tantum duos? Ansam dubitandi dedit ipse textus, in quo Imperator lineas fratrum, primogeniti usque ad ultimò geniti lineam jure primogenituræ succedere satis clarè constituit. De tertio verò ordine agnatorum vocat ad successionem in Electoratu SENIOREM & PROXIMIOREM. Id quod in Bullis specialibus, Palatina ipsa & Saxonica luculentè quoque exprimitur. Unde si contingeret ut duo vel tres in pari gradu concurrerent, SENIOR ab Imperatore vocatus intelligitur. Id quod justæ interpretationis quoque regulis utique convenit, si res aliter exitum habere non poterit, nempe propter naturam Feudi Electoralis individui. Accedit porrò altera Regula justæ interpretationis, quod regulariter non extensiva, sed restrictiva locum in applicatione invenire debeat. Atque hoc solidum fundamentum eversum à causæ Palatinæ patronis non fuit. Postquam autem postea per Capitulationem Regiam ab Imperatore & Electoribus hæc lis

B 2

fuit

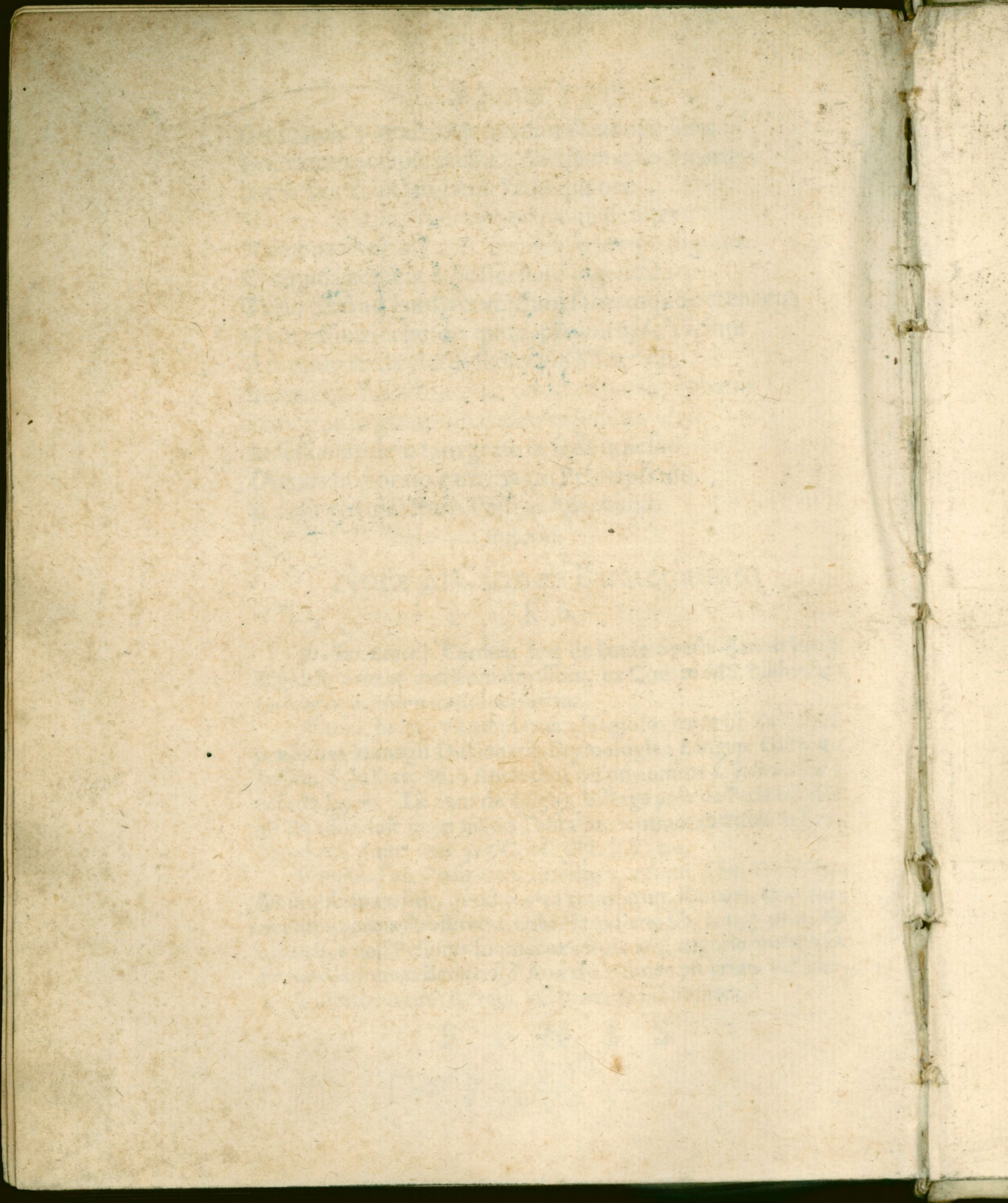

fuit decisa, & interpretatio Authentica interposita,
ferius nunc imò perperam hæc controversia reno-
vatur inter hos, qui authentica interpretatione de-
stituuntur. Vale Lector Benevole & fave.

Argentorati M. Januar.
M DC XCIX.

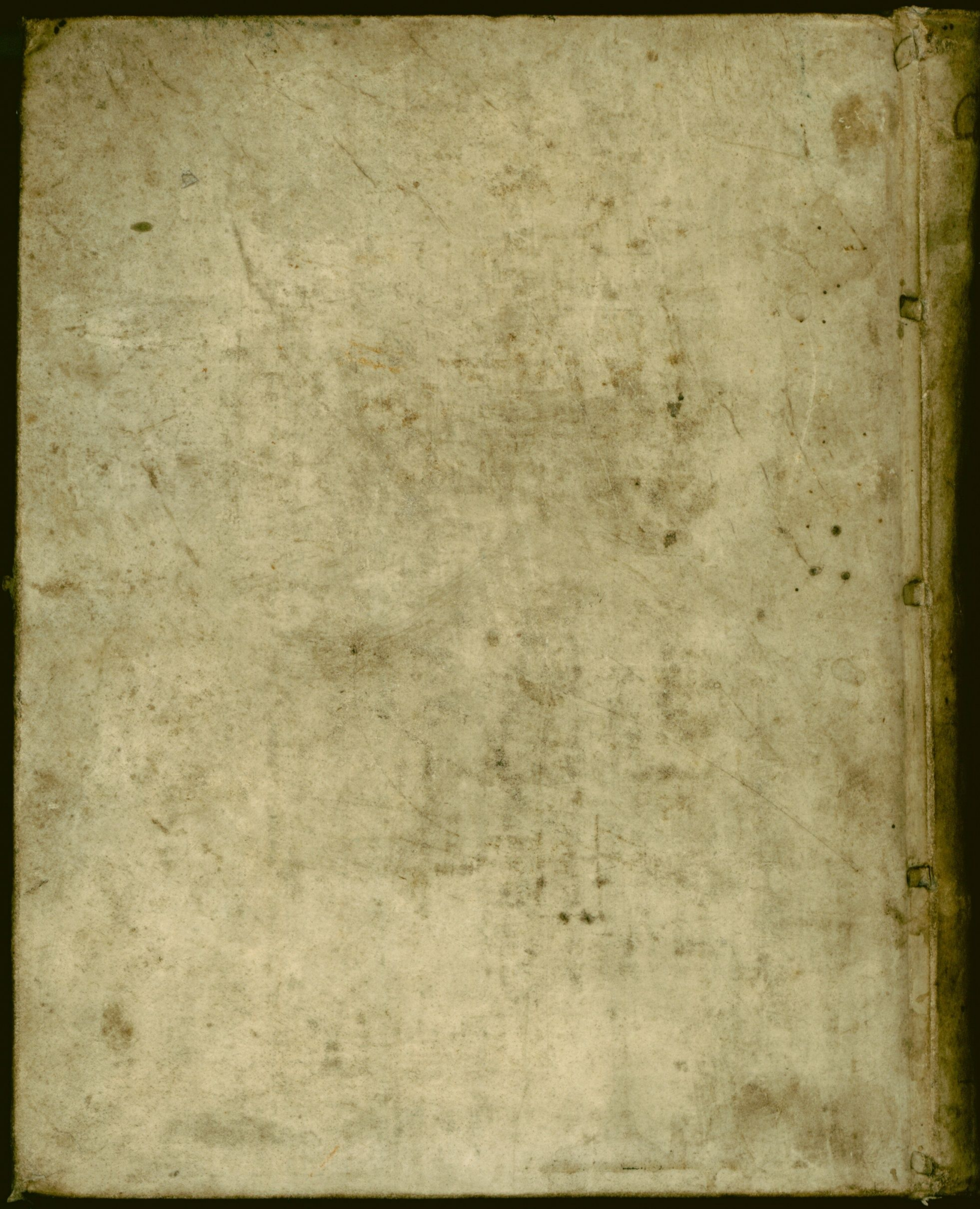
Kg 954 ¹⁴ $\frac{R}{7}$

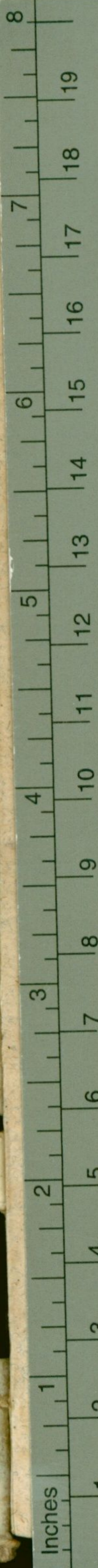
ULB Halle 3
006 691 803

WDA

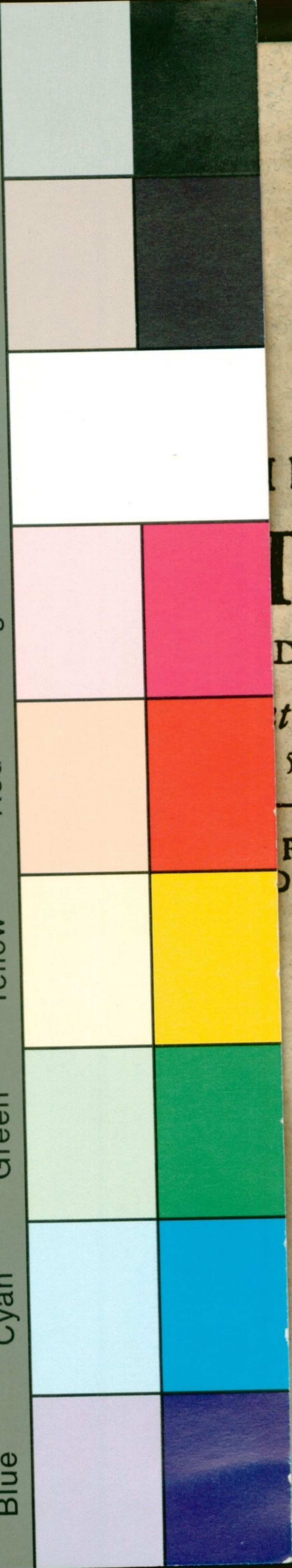

B.I.G.

Farbkarte #13

Centimetres

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black
------	------	-------	--------	-----	---------	-------	---------	-------

00 3 2

MILTERI TISSA

tura Succesß. Feud.
50.

RIDERICI SPOOR,
DC XCIX,

